

(388, suite)

Rimou

Var torfet an infam Genisset, pehini an 13 eus
a vis Guengolo 1841, en deveus dasqet larza
an Duc d'Anmale, mat ar Roue.

(389)

Va c'halon zo selasset o compren er malheur
E zeo bet exporet an Duc d'Anmal, ho preur ! (1)
Penos ! eur prinç yaouanc, e penn e regiment,
En deveus combattet en giiir harros vaillant,
A deus, leun eus a joa, dre ar c'braç a Zoue,
D'en em stlap en divrac'h e Dad hac e Roue ;
Er moment da beurgarç un dever zo gen qer
Deus a fonç an ifern, un infam, ur muntret,
Gant un arrach impi, ur furor a z[er]joucranc,
A glarç, ar maleurus ! muntra ur Prinç a Franç !..
Dorn Doue a gistro an tol abominabl :
Ar Prinç n'en deus nep drouc, ar muntret execrapl
Dionc'h .tu zo arretet souden e vo barnet,
Hac e tougo ar boan eus e horrupl torfet.
Doue oll-galloudus ! c'houi eo hon esperanc ;
Beillit, ni ho suppli, var famill Roue Franç ;
Confortit goal desseign hon oll adversourien,
Lagit an union etouez ar Francisien,
Ha grit n'hor bo gent [sic; lire: qer] c'hoant na qer ambition
Nemet d'heuil al lezen ha da zouten an tron.

(M. IV, p. 388-389.)

(1).- Ar rimou-se a vo adreuet ha recevet mad gant ar Prinç, an Duc d'Orléans.